

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: OT/26/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716000111
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6716000111.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen, samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovaného Z. G., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 09.05.2016 vo Zvolene, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný Z. G., nar. XX. XX. XXXX v D. T., trvale bytom K. D. Č.. XX/XX, prechodne bytom S. P. Č.. XXX,

uznáva sa za vinného, preto že

dňa 15. marca 2016 v čase o 16.35 h viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. AUDI A6 ev. č. A. XXXDC, ktorého je držiteľom, po Ulici Š. v meste B., kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Detva a pri následnej dychovej skúške bolo zistené, že vozidlo viedol pod vplyvom alkoholu, kedy jej v čase o 16.42 h bolo namerané v dychu 0,76 mg/l alkoholu, a v čase o 16.59 h namerané 0,76 mg/l alkoholu, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

teda

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, čím spáchal

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výške 500 (päťsto) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona súd obžalovanému pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu ukladá náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 5 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal na tunajší súd dňa 17. 03. 2016 obžalobu pod sp. zn. 3Pv/116/16/6611 na Z. G., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaný Z. G. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravil vyhlásenie o tom, že je nevinný. Po zákonom poučení v rámci jeho výsluchu uviedol, že od roku 2014, kedy bol odsúdený Okresným súdom v Písku, stálo auto rok v garáži, až pokým si nenašiel priateľku. Tá nemala veľké skúsenosti so šoférováním, raz mu to auto už rozbila, čo ho stálo nemalé peniaze, a keď videl, ako cúva, tak jej chcel pomôcť a vycúvať, a vtedy ho chytili policajti. Vie, že to bola chyba, ale nebol na pozemnej komunikácii, len vycúval na parkovisku, ktoré bolo pred barom, odkiaľ vyšli. Na doplňujúce otázky obžalovaný uviedol, že s motorovým vozidlom len cúval. Jeho priateľka má vodičské oprávnenie, dlho ale nejazdila, nemá teda skúsenosti so šoférováním, on mal auto rok v garáži, pokým si nenašiel priateľku, on na tom aute nejazdil a ani nejazdí, pracuje v A., kam cestuje vlakom alebo autostopom, je mu veľmi ľúto, že to takto dopadlo.

Podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku bola na návrh prokurátora prečítaná zápisnica o výpovedi svedka O. A. z prípravného konania. V rámci tejto výpovede svedok uviedol, že počas služby dňa 15. 03. 2016 v čase o 16.35 hod. sa nachádzali v B., pohybovali sa po miestnej komunikácii na Ul. Š. smerom k hlavnej ceste na Ul. A.. X.. Š.. Počas jazdy spozorovali idúce vozidlo značky Audi A6 ev. č. A.-XXX I., ktoré jazdilo nejako divne, zo strany na stranu, preto následne toto vozidlo v blízkosti kultúrneho domu na Ul. Š. aj zastavili a vykonali kontrolu jeho vodiča. Týmto bol obvinený Peter Horváth, ktorý pri kontrole predložil všetky doklady od vozidla a svoj občiansky preukaz. Vodičský preukaz pri sebe nemal, následnou lustráciou zistili, že tento má skartovaný. Z. G. sa na ich výzvu podrobil dychovej skúške na alkohol elektronickým meračom AlcoQuant, ktorý mu po prefúknutí v o 16.42 hod. nameral hodnotu 0,76 mg/l. Pri opakovanej dychovej skúške v čase o 16.59 hod. mu bola nameraná hodnota taktiež 0,79 mg/l. Odber krvi a lekárske vyšetrenie Peter Horváth nežiadal. Spísal s ním záznam o skutku na úseku cestnej dopravy, ktorý vlastnoručne podpísal, vyjadril sa, že pred jazdou vypil väčšie množstvo alkoholu, svojho konania si bol plne vedomý. Následne mu obmedzili jeho osobnú slobodu. To je všetko čo vedel k celej veci uviesť.

K tejto svedeckej výpovedi sa vyjadril obžalovaný, ktorý uviedol, že policajti ho neprenasledovali, pri kultúrnom dome ani nebol, on len vycúval auto, pričom ho policajti videli, teda ho vycúval na cestu a postavil ho rovno, čo videli policajti, ktorí naňho zablikali a potom išli za ním, teda ho nijako neprenasledovali.

Podľa § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonaj dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: správa o výsledku objasňovania priestupku (čl. 22-23), správy o dychovej skúške (čl. 24-25), evidenčná karta vodiča (čl. 27-30), správy na obžalovaného a odpis RT (čl. 31-37), trestný rozkaz Okresného súdu Písek (čl. 53).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Podľa názoru súdu bolo jednoznačne preukázané, že skutku uvedeného v obžalobe sa dopustil obžalovaný Z. G.. Ten je usvedčovaný svedeckou výpoveďou O. A., jednak vlastnou výpoveďou, v ktorej potvrdil, že šoféroval motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, aj keď ako uviedol, len ho vycúval z parkoviska. Taktiež je usvedčovaný listinným dôkazom, a to správou o výsledku objasňovania priestupku, v ktorej je jednoznačne uvedené, že viedol motorové vozidlo po Ul. Š. smerom na Ul. A.. X.. Š. v B., kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou, a že po vykonanej dychovej skúške bol zistený pozitívny výsledok na prítomnosť alkoholu v dychu. Správe je taktiež uvedené, že obžalovaný policajtom pri kontrole uviedol, že vypil väčšie množstvo alkoholu, ako aj to, že viedol vozidlo pod vplyvom alkoholu, a je si toho plne vedomý. Túto správu osobne podpísal samotný obžalovaný. Súd potom nemal žiadnu

dôvodnú pochybnosť o vine obžalovaného, preto ju uznal v zmysle podanej obžaloby, a to po úprave právnej kvalifikácie podľa § 289 ods. 3 písm. a) Trestného zákona, o čom bol obžalovaný v zmysle § 284 ods. 2 Trestného poriadku riadne poučený na začiatku hlavného pojednávania.

Podľa § 289 ods. 3 písm. a) Trestného zákona kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, hoci bol za taký čin alebo za čin uvedený v odseku 2 v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin alebo za čin uvedený v odseku 2 prepustený.

Obžalovaný Z. G. tak svojím konaním naplnil všetky obligatórne, zákonné znaky prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Trestného zákona, pretože vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd postupoval podľa zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona súd prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného Z. G. prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa ku trestnému činu priznal a tento úprimne oľutoval, a zároveň prihliadol na jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. Vzhľadom na uvedené je potom pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v rovnováhe, trestná sadzba trestu odňatia slobody potom predstavuje až 1 rok.

Zo správ na obžalovaného vyplýva, že tento sa v minulosti nedopustil žiadneho priestupku. Z odpisu registra trestov je zrejme, že obžalovaný bol doposiaľ 7 krát súdne trestaný, naposledy Okresným súdom Písek, a to trestným rozkazom sp. zn. 5T/18/2014 zo dňa 12. 02. 2014. Uvedeným trestným rozkazom mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 29. 04. 2014. Z uvedeného je zrejme, že skutku uvedeného v obžalobe sa obžalovaný dopustil v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia.

Podľa § 7b ods. 2 Trestného zákona právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní sa na účely trestného konania zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, ak bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Podľa § 438e Trestného zákona na odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie podľa § 7b ods. 2 sa neprihliada, ak nadobudlo právoplatnosť pred 1. januárom 2013.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom súd uložil obžalovanému peňažný trest vo výmere 500,- Eur. Súd v tomto prípade neuložil obžalovanému nepodmienený trest odňatia slobody, a to s odôvodnením, že šesť zo siedmich odsúdení je z Českej republiky, pričom jediné doterajšie odsúdenie v rámci Slovenskej republiky je z roku 2007. Súd preto uložil obžalovanému peňažný trest, a to výmere 500,- Eur, ktorý je podľa názoru súdu na nápravu páchatel'a, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, a zároveň zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu. V zmysle zákona súd musel pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu uložiť náhradný trest odňatia slobody, ktorý uložil vo výmere 3 mesiacov.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný sa dopustil trestného činu v súvislosti s vedením motorového vozidla, a to pod vplyvom návykovej látky, musel súd v zmysle zákona uložiť obžalovanému aj trest zákazu činnosti. V zmysle § 61 ods. 5 písm. a) Trestného zákona musel súd obžalovanému uložiť trest zákazu činnosti na doživotie, pretože ho odsúdil za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona, a tohto trestného činu sa dopustil napriek tomu, že už bol za taký trestný čin v minulosti dvakrát odsúdený. V tejto súvislosti súd poukazuje na odsúdenie Okresným súdom Michalovce (trestný rozkaz sp. zn. 2T/110/20016 zo dňa 21. 11. 2006), a na posledné odsúdenie Okresným súdom Písek (trestný rozkaz sp. zn. 5T/18/2014 zo dňa 12. 02. 2014), na ktorý bolo možné v zmysle § 7b ods. 2 Trestného zákona prihliadnuť. Súd potom nemal inú možnosť, ako uložiť obžalovanému trest

zákazu činnosti vedenia motorových akéhokoľvek druhu na doživotie. Pri určovaní tohto trestu súd nezistil žiadnu okolnosť v zmysle § 438d Trestného zákona, ktorá by odôvodňovala neprihliadnutie na predchádzajúce odsúdenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.